

Publicerad 2008-01-11 18:52 av Ken Cassel

Utanförskap!

Utanförskap!

Som oftast ensam i sin egen själ medan tankarna är ständigt sökandes
Hungrar efter kärlek
Någon att få krama om
Någon att kunna dela sitt innersta med
Har inte utseendet med sig, så ingen tycks lägga märke till en
Blir som osynlig oftast alltid lämnad ifred
Så vad är det för fel?
På grund av dessa faktorer känner man sig kanske lika attraktiv som en övergödd säl
och har svårt för att ta kontakt eftersom man har skaffat sig ett dåligt självförtroende

Som oftast ensam

Ps.

Tänker på en del människor som jag möter på tunnelbanan där jag jobbar
Spillror av sina forna jag
Tyvärr
Tråkigt men sant

Ken Cassel

11/1-08.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Ken Cassel med Poeter.se id #18131 innehar upphovsrätten